

מ"ת 9422/04/15 - מדינת ישראל נגד ד ס

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 9422-04-15 מדינת ישראל נ' ס (עציר)
תיק חיצוני:

לפני המבקשת
כב' השופט בן-ציון גרינברגר
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
באמצעות ב"כ עו"ד מוריה בינה
נגד המשיב
ד ס (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד סנא ח'יר

החלטה

1. לפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

2. ביום 9.4.15 הוגש כתב אישום נגד המשיב המייחס לו עבירת חבלה בכוונה מחמירה ועבירת החזקת סכין שלא כדין באישום אחד, ובאישום השני הואשם בהפרת הוראה חוקית בגין הפרת צו הגנה שניתן נגדו. העבירות בוצעו כנגד המתלוננת, שהיא בת-דודתו, על רקע סכסוך בגין בית בשכונת ... בירושלים.

3. ע"פ עובדות כתב האישום, ביום 31.3.15, עת טיילה המתלוננת ברחוב יחד עם בעלה ובנה בן השלוש, הופיע המשיב, והחלו חילופי דברים בינו לבין המתלוננת ובעלה. המשיב שלף סכין מאחורי גבה ודקר את המתלוננת מספר רב של פעמים עד שהתמוטטה. המתלוננת אושפזה בבית החולים עם שלושה פצעי דקירה בבית החזה, פצע דקירה בקו בית השחי, ודקירה עמוקה באזור הסרעפת מעל לטחול, אשר הצריכה הכנסת נקז לריאה שנפגעה. פעולות אלו בוצעו חרף קיומו של צו הגנה שניתן בבית דין באישום שלום האוסר על המשיב להטריד, לאיים, או ליצור קשר, בכל דרך שהיא, עם המתלוננת ובני משפחתה. בשל כך, הואשם המשיב גם בהפרת הוראה חוקית.

4. המשיב מכחיש את הימצאותו במקום האירוע. יחד עם זאת, במסגרת הראיות קיימות עדויותיהם של המתלוננת ובעלה, וכן איכון סלולרי של מכשירו של המשיב במקום האירוע. על כן, ב"כ המשיב אינה חולקת על קיומן של ראיות לכאורה, אלא שהיא מבקשת להפנות את המשיב לתסקיר ולבחון את האפשרות של חלופת מעצר. כן ציינה כי יש לה מפקחים ראויים להציע לחלופת מעצר.

5. ב"כ המבקשת מתנגדת לבקשה. ב"כ המבקשת הגישה מסמכים המעידים על עברו הפלילי של המשיב, הכולל גזר דין משנת 2013 בו נגזר על המשיב 8 חודשי מאסר בפועל בגין ניסיון שוד. לטענת ב"כ המבקשת, גם ללא התייחסות לעברו הפלילי יש מקום לעצור את המשיב עד תום ההליכים, לאור נסיבות העבירה החמורות מאוד, אשר היו קרובות לרצח. בוצעו מספר רב של דקירות, וכל זאת תוך הפרה של צו הגנה, וכאשר מדובר במתלוננת שהיא בת-

עמוד 1

דודתו. במצב זה, לטענת ב"כ המבקשת, לא ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב בחלופת מעצר כלשהי.

6. ב"כ המשיב עיינה בגזר הדין האמור וציינה כי מוזכר שלמשיב נסיבות חיים קשות, וגם שם הוזמן תסקיר. אי לכך, היא עומדת על הזמנת התסקיר.

7. לאחר שעיינתי בתיק ושמעתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, ללא הזמנת תסקיר.

8. עבירות האלימות בהן הואשם המשיב מקימות חזקה סטוטורית למעצרו עד תום ההליכים נגדו, על פי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) **לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996**. כבר נפסק כי בהעדר נסיבות מיוחדות, דינו של העושה שימוש בסכין בכדי לפגוע באחר הינו מעצר עד תום ההליכים (בש"פ 876/08 **אבו הדואן נ' מדינת ישראל** (5.2.08)). יתירה מזאת, הלכה היא כי במקרים בהם העבירה גרמה לחבלה חמורה, יורה בית המשפט על מעצר עד תום ההליכים, מלבד מקרים חריגים בהם ישחרר לחלופה (ראו למשל: בש"פ 8534/07 **איבגי נ' מדינת ישראל** (18.10.07)). במקרה שלפניי, אין מדובר אך ורק בעבירת חבלה חמורה שבוצעה באמצעות סכין, אלא שמדובר בעבירה שבוצעה כנגד קרובת משפחה. באשר לעבירות אלימות המבוצעות נגד קרובי משפחה, כבר נאמר כי בעניין גובר החשש למסוכנות, וקיים קושי לאיין את המסוכנות בחלופת מעצר, כיון שחלופת המעצר תלויה ברצון הנאשם עצמו, ובמקרים מן הסוג הזה, היא עשויה להיות לא אפקטיבית. לפיכך נקבע בפסיקה ככלל, כי מי שמואשם באלימות נגד בן משפחתו ייעצר עד תום ההליכים (ראו בש"פ 7848/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.11.10)). במקרה דנן גם לא מצאתי כי קיימות נסיבות מיוחדות החורגות מן הכלל למעצר עד תום ההליכים בעבירות אלו כנגד קרוב משפחה, אלא ההפך - חומרת המעשים והמסוכנות גבוהה אף יותר, נוכח הפרת הצו השיפוטי.

9. בנדון דנן הדברים חמורים שבעתיים, עת המעשים המתוארים בכתב האישום, והנתמכים בראיות לכאורה, בוצעו תוך הפרת צו ההגנה שניתן נגד המשיב. בהתחשב בעובדה זו, אפוא, המשיב כבר הוכיח כי אין הוא מכבד צו שיפוטי בכל הקשור לפגיעה במתלוננת, ובכך הוכיח כי אין כל אפשרות סבירה לתת בו אימון שהפעם יציית לצווים שיפוטיים אשר יגבילו את חופש התנועה שלו בחלופת מעצר כלשהי.

10. מדובר במקרה בו חלופת מעצר לא תאיין את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, ועל כן איני סבור כי יש הצדקה להזמנת תסקיר שירות המבחן (ראו לעניין זה, החלטתו של כב' השופט י' עמית בבש"פ 27/15 **עלי יונס נ' מדינת ישראל** (15.1.15)).

11. אשר על כן, אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, ל' ניסן תשע"ה, 19 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.

בן-ציון גרינברגר, שופט